

KULTÚRTÉR

Újratöltött Siculus:
egy legendás fesztivál
a mában

6.

REPORT

Tunézia - zsidók
kisebbségben
az afrikai Édenben

8-9.

GAZDASÁG

Szekelyföldi légikikötő,
a fejlesztésre „ítélt”
marosvásárhelyi reptér

12.

5 484 910 60019 18037

Sargentini-jelentés viták kereszttüzeiben

Interjú Judith Sargentini EP-képviselővel a magyarországi jogállamiság helyzetéről

FORRÁS: EUROPARL.EUROPA.EU

Az Európai Parlament strasbourgi plénuma. Kemény viták övezték a Sargentini-jelentést

Az elhíresült Sargentini-jelentés kapcsán – amelyről lapzártá után, szerdán szavazott az Európai Parlament strasbourgi plénuma – az Erdélyi Napló oldalas interjút készített Judith Sargentini holland EP-képviselővel. A politikus szerint a jelentésnek nincs köze a migrációhoz, azt azonban ő is elismeri,

hogy a témában megkerülhetetlen Magyarország álláspontja. A jelentésről készült elemzésünk szerzője ugyanakkor azt állítja, hogy ezt nem humánus megfontolások, a jogállam iránti mély aggodalom vezérli, hanem valójában egy politikai állásfoglalás Magyarország ellen.

4-5.

MAKKAY
JÓZSEF

VEZÉRCIKK

A húzd meg, ereszd meg kisebbségpolitikája

A romániai magyar oktatáson végig-söprő miniszteri döntés az elemisták romántanításának változásairól és a frissen újrainduló II. Rákóczi Ferenc Katolikus Gimnázium ügye között szoros összefüggés van. E két történet tanulsága a közös: Romániában bármilyen közösségi jogot csak politikai harcok, diplomáciai tárgyalások és hosszas kitérőt árán lehet elérni. Plusz teher, hogy az adott jogra nincs garancia, sokismeretlenes egyenlet, hogy mi meddig él. Így volt ez a múlt század húszas és harmincas éveiben, majd a második világháborút követően a magyarságnak kedvezményeket ígérő kommunista rendszerben, és így van ez napjainkban is, a rendszerváltás után harminc évvel. A százéves Románia

vezetői semmit nem tanultak hibáikból, a kisebbségek beolvasztásának és felszámolásának forgatókönyve ma is időszerű. Ennek hatékonysága mindig attól függ, hogy éppen ki van hatalmon – Budapesten.

A marosvásárhelyi gimnázium újraindulása egyértelműen a magyarországi diplomácia gyümölcse. Erdélyi magyar közösségünk szerencséjére az RMDSZ csúcavezetősége ma jórészt olyan politikusokból áll, akik részei ennek az együttműködésnek, így könnyebb a magyar-ellenes román politikai bozótharcban sikerre vinni ilyen történetet.

Ahhoz sem fér kétség, hogy az erdélyi magyar pedagógus- és szülői társadalom tiltakozását kiváltó új románok-

tatás az elemi osztályokban meg fog változni, és visszatér az eddigi kerékvágásba. Nehéz megjósolni, hogy mikor, de valószínűleg jövő ilyenkor ez a történet is múlt idő lesz.

A kisebbségi léthez edzett magyar ember számára szinte már ez a „normalitás.” El sem tudjuk képzelni az életünket másként, mert a többségi román társadalom jóindulatától vezérelve nem ad ajándékba nekünk olyan jogokat, amelyek alanyi jogon járnak közösségünknek. Mindenki megszokta a hivatalos román politika által bevezetett „húzd meg, ereszd meg” harcát, amelyben a történet második része a kellemesebb, hiszen ilyenkor sikerélménytől szusszanhat fel az ember, mi-

közben a következő ütközetre készül. Aki ezt nem fogadja el, az már rég kivándorolt. Aki meg itt maradt, azt éppen ezek az apró sikerélmények éltetik, hogy megérte újra nekilendülni, újra kiharcolni, kialakítani valamit. Sokban hasonlít ez a történet a magánéletünkre, ahol szintén sok apró kompromisszum, elvesztett vagy megnyert csata árán alakul ki a mérleg. És rajtunk múlik, hogy ennek nyelve merre billen.

Ne legyenek illúzióink: ameddig Románia ebben az államformájában fennmarad, mindig így fog működni. Ha száz évvel ezelőtt ilyen volt, miért lenne más tíz, húsz vagy ötven év múlva? Rajtunk múlik, hogy ebből az együttlétből mennyit és mit tudunk a javunkra fordítani.